

Sygnatura akt: V GC 248/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 8 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2021 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko R. P.

o zapłatę

1. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 4 grudnia 2019r. sygn. akt V GNC 6090/19,
2. zasądza od pozwanego R. P. na rzecz powoda J. M. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu po wniesieniu zarzutów,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 076,38 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt sześć 38/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego,
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 234,02 zł (dwieście trzydzieści cztery 02/100 złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 248/21

UZASADNIENIE

Powód J. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) w J. pozwem wniesionym w dniu 5 listopada 2019 roku wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanego R. P., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą POL – BUD w Z. kwoty 72 435,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 3 lipca 2019 roku do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że strony będąc przedsiębiorcami zawarły umowę na wykonanie prac brukarskich tj. ułożenie kostki brukowej. Z tego tytułu powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 72 435,00 złotych. Pozwany nigdy nie kwestionował wartości oraz jakości wykonanych prac i zatwierdził wystawioną fakturę VAT.

Do pozwu załączono uwierzytelniony przez pełnomocnika powoda odpis faktury, której odbiór został podpisany przez pozwanego oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty.

W dniu 4 grudnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł zarzuty od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu zaprzeczył, aby powodowi przysługiwało roszczenie w wysokości wskazanej w pozwie, a mającej wynikać z wynagrodzenia opisanego w załączonej do pozwu fakturze VAT nr (...) z uwagi na spełnienie przez pozwanego całości świadczenia w postaci należnego powodowi wynagrodzenia z tytułu łączącej strony umowy. Pozwany wskazał, że zawarł z Gminą O. w dniu 6 lipca 2018r. umowę nr (...)272.16.13.2018, której przedmiotem była przebudowa targowiska miejskiego w O. – przebudowa budynku administracyjno - socjalnego z wiatą i przyłączami, budowa wiat wolnostojących, rozbiórka budynku gospodarczego, montaż oświetlenia hybrydowego. Ponadto pozwany przyznał, że zawarł z powodem ustną umowę, na podstawie której powód jako podwykonawca pozwanego miał wykonać usługę polegającą na ułożeniu i naprawie kostki brukowej na budowie w O.. Powód został przez pozwanego zgłoszony jako podwykonawca Gminie O.. Po zrealizowaniu przez powoda umowy, pozwany spełnił na rzecz powoda świadczenie z tytułu wykonanych przez niego usług, czego wyrazem jest złożone przez powoda oświadczenie o otrzymaniu od pozwanego należności z łączącej strony umowy. Oświadczenie to wskazuje na uregulowanie faktur VAT na dzień 25 czerwca 2019r., tymczasem powód załączył do pozwu fakturę VAT nr (...) z dnia 18 czerwca 2019r., czyli sprzed daty złożenia ww. oświadczenia, które zostało przedstawione inwestorowi do wypłaty należnego pozwanemu od inwestora wynagrodzenia umownego. Pozwany nie zaksięgował faktury VAT nr (...) i jej nie uregulował albowiem całe wynagrodzenie należne powodowi zostało uregulowane na podstawie wystawionych przez powoda faktur VAT nr (...). Odbiór robót pomiędzy pozwanym a gminą O. został dokonany dnia 12 czerwca 2019r., wobec czego po tej dacie powód nie mógł wykonywać już żadnych usług z tym związanych na rzecz pozwanego, a zatem oświadczenie powoda z dnia 25 czerwca 2019r. musiało zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wskazywać na wszystkie należności przysługujące powodowi od pozwanego z tytułu realizacji umowy.

Do zarzutów dołączono oświadczenie powoda z dnia 25 czerwca 2019 roku o niezaleganiu przez pozwanego z płatnościami za faktury FS (...), FS (...), FS 34?2019, FS (...) i FS (...) oraz protokół odbioru końcowego z dnia 12 czerwca 2019 roku.

W piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2020r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 1 176,38 złotych tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kwoty 900,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym. Do wniosku dołączył odpis prawomocnego postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Wielkopolskim K. Ł. z dnia 30 kwietnia 2020 roku w sprawie GKm 183/19.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2020r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu zwolniła pozwanego od kosztów sądowych w postaci opłaty od zarzutów.

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał żądania pozwu. Zaprzeczył aby pozwany uregulował należności wobec powoda wynikające z faktury nr (...). Należności wynikające z faktur wymienionych w oświadczeniu powoda przedstawionym przez pozwanego wynikają z innych prac, aniżeli prace objęte fakturą nr (...). Prace potwierdzone tą fakturą polegały na ułożeniu kostki brukowej i płytek chodnikowych wraz z obrzeżami, a także na układaniu murków oporowych typu (...).

Postanowieniem z dnia 05 lipca 2021 roku Sąd Rejonowy w Kaliszu przyznał świadkowi B. K. kwotę 234,02 złotych tytułem zwrotu kosztów podróży na rozprawę w dniu 30 czerwca 2021r. i kwotę tą nakazał wypłacić tymczasowo z sum budżetowych Sądu Rejonowego w Kaliszu.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Pozwany wygrał przetarg na wymianę bądź ułożenie nowej nawierzchni z kostki brukowej na targowisku miejskim w O.. W umowie określono zakres robót oraz wynagrodzenie na podstawie kosztorysu. Roboty miały zostać wykonane

w okresie od lipca 2018r. do końca 2018r. Z powodu zmian w projekcie termin przedłużono je do lipca 2019r. Zakres robót obejmował nawierzchnię targowiska oraz wymianę oświetlenia, montaż wiat targowych oraz wybudowanie toalety.

W umowie z gminą uzgodniono, że pozwany będzie mógł podzielić prace z podwykonawcą. Pozwany wykonywał roboty ogólnobudowlane, natomiast nawierzchnie targowiska zostały wykonane przez podwykonawcę. Na początku pozwany zlecił te prace firmie (...), ale firma ta nie dotrzymała terminu. Część ich prac była również poprawiana przez powoda. Powód wszedł na budowę w marcu 2019 roku. B. K., kierownik budowy, przesłał mu projekt umowy, jaką pozwany zwykle zawiera z podwykonawcami. Powód miał wykonać nawierzchnie i ścianki oporowe w postaci podwyższonych krawężników. Ścianki były potrzebne z uwagi na ochronę targowiska przed spływającą ziemią ze skarpy. Pozwany kończył wówczas pokrycie dachu na wiatkach. (...) na budowie zapewniał pozwany. Pozwany zgłosił powoda jako podwykonawcę robót. Pisemna umowa z powodem była przedłożona w gminie. Stawkę wynagrodzenia przewidziano od metra kwadratowego, a krawężnik za metr bieżący. B. K. wykonywał pomiary robót wykonanych przez powoda i przedstawiał je pozwanemu. Nigdy nie było konfliktów z powodem, nie składał żadnych zastrzeżeń. Powód wystawił oświadczenie, że pozwany nie zalega wobec niego z płatnościami, co było konieczne do rozliczenia się przez pozwanego z gminą. W końcu lipca kończono prace.

Dowód: zeznania świadka B. K. (00:37:16 – 01:00:04 minuta rozprawy

z dnia 30.06.2021r., k.131v – 132 akt, płyta CD k. 133 akt)

Powód prowadzi działalność gospodarczą polegającą na wykonywaniu głównie usług brukarskich. Od znajomego dowiedział się, że pozwany poszukuje podwykonawcy do położenia około 1.000 m² kostki brukowej na targowisku w O.. Przyjechał do O. i spotkał się z pozwanym. Uzgodniono wówczas zakres robót i stawkę powoda, wyższą od cen spotykanych w J. z uwagi na konieczność dojazdu do O.. Pozwany zgodził się na taką stawkę. Prace miały być wykonywane do dwóch miesięcy. Przeciągnęły się jednak ze względu na braki w dostawach materiałów, które były po stronie pozwanego. Czekano również na zaakceptowanie robót przez pracowników z Urzędu Gminy. Cała budowa polegała na przebudowie targowiska. W zakres robót wchodziło postawienie hali targowej i zagospodarowanie terenu wokół hali, w tym położenia kostki brukowej i tereny zielone. Powód kontynuował prace innego podwykonawcy, który wykonał 2/3 zakresu robót. Pozwany zgłosił powoda jako podwykonawcę robót. Pisemna umowa o podwykonawstwo z powodem była przedłożona w gminie. W tym celu powód był z pozwanym w Urzędzie Gminy. Ostatecznie do podpisania umowy z pozwanym nie doszło.

Dowód: zeznania powoda (00:03:49 - 00:13:57 minuta rozprawy z dnia

08.12.2021r.k.183 – 183v akt – płyta CD k. 186)

Prace prowadzone były w roku 2019. Rozpoczęły się wiosną. Pracownicy powoda jeździli do O. przez okres pół roku, codziennie. Wykonywali w O. na targowisku podłoże z płytek i kostki brukowej. Początkowo pracownicy powoda porządkowali teren. Posiadali informację dotyczące tego, gdzie będą kłaść kostkę, gdyż było to widać po przygotowanym terenie. K. była już na placu. Na placu był koparkowy. Prace były prowadzone etapami. Robili podbudowę z betonu, potem wykonywali nawierzchnię. Poprawiali firmę, która była przed nimi. Rozbierali drogę i zakładali kostkę na nowo. Najpierw kładzione były płyty na całe podłoże. Następnie dokonano zabezpieczenia krawężnikami i płytami w kształcie litery L. Poprawiali również nierówności płytek położonych przez poprzednich wykonawców. Obrabiali studzienki. Wykonane prace ocenione były bardzo dobrze. Nie było poprawek. Rozliczenia między stronami odbywały się zaliczkowo. Płacono etapami. Prace ostatecznie zostały zakończone w lipcu 2019 roku. Przy odbiorze prac był obecny brygadzysta P. B..

Dowód: zeznania świadka P. B. (00:14:06 – 00:21:55 minuta rozprawy

z dnia 30.06.2021r. k.130 v akt) zeznania świadka H. J. (00:14:06

– 00:37:16minuta rozprawy z dnia 30.06.2021r. k.131 akt) – płyta CD k.

133 akt

Oprócz położenia kostki brukowej powód podjął się wykonywania innych prac takich jak przebudowa drogi wykonanej przez poprzedniego podwykonawcę, czyszczenie kostki, wymiana popękanych płyt, wstawianie ścianek oporowych typu L na obrzeżu powierzchni wyłożonej kostką z uwagi na różnice poziomu. Prace te wykonywane były jak nie było kostki brukowej. Wszystkie prace powód ustalał z pozwanym. Część prac rozliczał godzinowo, a resztę na bieżąco za gotówkę. Ustalano na bieżąco wynagrodzenie powoda za wszystkie dodatkowe prace, które nie były związane ze zleceniem położenia kostki brukowej. Za wszystkie te prace wystawiał faktury, które są objęte oświadczeniem z 12 czerwca 2019r. Zostały one zapłacone przez pozwanego od razu gotówką.

Dowód: zeznania powoda (00:16:52 – 00:23:59 minuta rozprawy z dnia

08.12.2021r., k. 183v – 184 akt – płyta CD k. 186 akt)

Powód w dniu 29 kwietnia 2019r. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania nawierzchni wraz z podbudową na kwotę 20.000 zł, płatną przelewem do dnia 13 maja 2019r.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 95 akt)

Powód w dniu 22 maja 2019r. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania naprawy placów z kostki brukowej na kwotę 14.900 zł, płatną gotówką do dnia 22 maja 2019r. Należność z tego tytułu została uregulowana gotówką w dniu 22 maja 2019r.

Dowód: faktura VAT nr (...) wraz z kopią KP z 22.05.2019r. (k. 96 akt)

Powód w dniu 23 maja 2019r. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania naprawy placów z kostki brukowej na kwotę 13.600 zł, płatną gotówką do dnia 23 maja 2019r. Należność z tego tytułu została uregulowana gotówką w dniu 23 maja 2019r.

Dowód: faktura VAT nr (...) wraz z kopią KP z 23.05.2019r. (k. 97 akt)

Powód w dniu 24 maja 2019r. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania przełożenia drogi z kostki brukowej na kwotę 13.800 zł, płatną gotówką do dnia 24 maja 2019r. Należność z tego tytułu została uregulowana gotówką w dniu 24 maja 2019r.

Dowód: faktura VAT nr (...) wraz z kopią KP z 24.05.2019r. (k. 98 akt)

Powód w dniu 7 czerwca 2019r. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania wymiany płytek chodnikowych, obróbki studzienek i równania płytek chodnikowych na kwotę 14.400 zł, płatną gotówką do dnia 7 czerwca 2019r. Należność z tego tytułu została uregulowana gotówką w dniu 7 czerwca 2019r.

Dowód: faktura VAT nr (...) wraz z kopią KP z 7.06.2019r. (k. 99 akt)

W dniu 12 czerwca 2019r. sporządzony został protokół odbioru końcowego – spotkanie odbiorowe końcowe (dotyczące usunięcia usterek i braków wykazanych na odbiorze z dnia 28 maja 2019r. Przedmiotem odbioru była przebudowa targowiska miejskiego w O. - budowa i rozbudowa budynku administracyjno – socjalnego z wiatą i przyłączami, budowa wiat wolnostojących, rozbiórka budynku gospodarczego, montaż oświetlenia hybrydowego, wynikająca z umowy zlecenia (...).272.16.13.2018 z dnia 6 lipca 2018r. wraz z aneksami, której wykonawca był pozwany. Zgodnie z jego treścią roboty zostały wykonane zgodnie z dokumentacją oraz zestawieniem rzeczowo – finansowym. Komisja nie zgłosiła zastrzeżeń do wykonanych prac, a ustereki wymienione w protokole odbioru robót z dnia 28 maja 2019r. zostały usunięte.

Dowód: protokół odbioru końcowego z dnia 12.06.2019r.(k. 24 – 25 akt)

W dniu 12 czerwca 2019r. powód złożył „oświadczenie dotyczące układania i naprawy nawierzchni z kostki brukowej na Targowisku Miejskim w O.”. W jego treści oświadczył, że pozwany nie zalega i uregulował zobowiązania na dzień 12 czerwca 2019r. dotyczące płatności za faktury o nr (...), FS (...), (...), (...), (...)2019r. Odpis tego oświadczenia został uwierzytelniony przez pozwanego w dniu 12 czerwca 2019r. i złożony w Urzędzie Gminy O.. Pozwany nie złożył natomiast poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zawartej umowy o podwykonawstwo, której przedmiotem są roboty budowlane, zawartej z powodem.

Dowód: przedstawione przez Burmistrza O. oświadczenie powoda z dnia

12.06.2019r. (k. 126 akt), pismo Burmistrza O. z 24.06.2021r. (k. 125

akt)

Powód w dniu 18 czerwca 2019r. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania przekładania obrzeży i zamulania i mycia kostki na kwotę 12.000 zł, płatną do dnia 18 czerwca 2019r. Należność z tego tytułu została uregulowana gotówką w dniu 18 czerwca 2019r.

Dowód: faktura VAT nr (...) wraz z kopią KP z 18.06.2019r. (k. 100 akt)

W dniu 18 czerwca 2019 roku powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...), z tytułu ułożenia kostki brukowej na kwotę 72 435,00 złotych. Formę płatności określono jako przelew (...) dni a termin płatności został określony na dzień 2 lipca 2019 roku. Odbiór faktury został potwierdzony osobistym podpisem pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 8 , 101 akt)

Dzień przed wystawieniem faktury zostały odebrane wykonane przez powoda prace związane z położeniem kostki. Pozwany uzgodnił z powodem, że jeżeli nie będzie żadnych poprawek na żądanie Gminy, to powód będzie mógł wystawić fakturę. Powód czekał na zgodę pozwanego. Wcześniej strony nie rozliczały się za te roboty. Powód wysłał obmiar mailem lub sms-em kierownikowi pozwanego, który potwierdził ten obmiar. Powód miał z pozwanym i z jego kierownikiem bardzo dobre stosunki. Nie było nieporozumień, planowano dalszą współpracę. Pozwany nie miał żadnych zastrzeżeń co do jakości robót. Podpisał się pod fakturą.

Dowód: zeznania powoda (00:23:59 – 00:31:43 minuta rozprawy z dnia

08.12.2021r. k. 184 akt– płyta CD k. 186)

W pierwotnej umowie powód miał położyć kostkę brukową i wykonać podbudowę z betonem. Cenę za robociznę ustalono na 35 zł za m². (...) był dowożony sprzętem pozwanego. Faktura (...) była wystawiona po odbiorze. Gmina nie zapłaciłaby pozwanemu, gdyby nie napisał pisma, że zapłacił wszystkim podwykonawcom.

Dowód: zeznania pozwanego (00:39:25 – 00:56:28 minuta rozprawy z dnia

8.12.2021r., k. 184v akt – płyta CD k. 186 akt)

W dniu 25 czerwca 2019r. powód złożył ponownie „oświadczenie dotyczące układania i naprawy nawierzchni z kostki brukowej na Targowisku Miejskim w O.”. W jego treści oświadczył, że pozwany nie zalega i uregulował zobowiązania na dzień 25 czerwca 2019r. dotyczące płatności za faktury o nr (...), FS (...), (...), (...), (...)2019r.

Dowód: oświadczenie powoda z dnia 25.06.2019r. (k. 23 akt)

Pełnomocnik powoda, upoważniony do windykacji roszczeń powoda od pozwanego, pismem z dnia 24 października 2019r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 74 754,32 złotych w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania. Na

kwotę tę złożyła się kwota z tytułu faktury VAT nr (...) na kwotę 72 435,00 złotych, odsetki 2 149,24 złotych oraz koszty windykacji w kwocie 170,08 złotych.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 24.10.2019r. (k. 9 akt), kserokopia

z książki nadawczej (k. 10 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów,

zeznań świadków P. B., H. J., zeznań powoda oraz częściowo zeznań świadka B. K. i pozwanego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego co do okoliczności, że zapłacone przez pozwanego faktury nie dotyczyły robót dodatkowych takich jak wymiana uszkodzonych kostek, pękniętych płyt i postawienia ścianek oporowych, i że to pozwany wykonywał ścianki oporowe. Zeznania te są niespójne nie tylko z zeznaniami powoda i jego pracowników – świadków P. B. i H. J., ale również z zeznaniami świadka B. K.. Świadek ten zeznał, że powód „miał wykonać nawierzchnię i ścianki oporowe w postaci podwyższonych krawężników”, a jako kierownik budowy był naocznym świadkiem wykonywanych przez powoda prac. Pozwany nie potrafił również w swoich zeznaniach wyjaśnić w sposób logiczny faktu podpisania faktury nr (...), z której powód wywodzi roszczenie, ani faktu wyrażenia zgody na wystawienie tej faktury przez powoda.

Zeznania świadka B. K. w przedmiocie prac wykonywanych po 12 czerwca 2019 roku oraz kwestii związanej z pomiarami Sąd uznał za niewiarygodne. Przede wszystkim świadek ten zaprzeczał własnym zeznaniom. Zeznał, że „po 12 czerwca wykonywane były jeszcze pewne prace”, zaś dodał, że „po protokole odbioru żadne prace nie były prowadzone”. Protokół z odbioru prac miał miejsce w dniu 12 czerwca 2019 roku. Zatem zeznania w tej części są niespójne. Niespójna, a w konsekwencji niewiarygodna pozostawała także kwestia związana z ustalaniem z powodem pomiarów wykonanych prac.

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa o dzieło, gdyż specyfika przedmiotu umowy polegającego na ułożeniu kostki brukowej jest osiągnięciem rezultatu.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Kodeks cywilny nie wymaga dla zawarcia umowy o dzieło szczególnej formy prawnej. Ekwiwalentem świadczenia przyjmującego zamówienie, które polega na wykonaniu dzieła, jest świadczenie zamawiającego polegające na zapłacie wynagrodzenia.

Strony twierdziły, że zawarły umowę na piśmie w celu złożenia jej w Urzędzie Gminy w O., jednakże żadna ze stron nie przedstawiła jej w toku postępowania dowodowego, a Gmina umowy tej nie przyjęła z przyczyn formalnych. Należy więc uznać, że strony zawarły umowę ustnie, ustalając ogólnie zakres robót wykonywanych przez powoda w zakresie prac brukarskich i prac poprawkowych po poprzednim podwykonawcy. Pozwany wskazał, że strony uzgodniły wysokość wynagrodzenia powoda na kwotę 35 zł za m², jednakże wobec braku obmiarów robót, prawidłowość wycieszenia wynagrodzenia powoda nie była możliwa do sprawdzenia.

Wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła można określić przez wskazanie podstaw do jego ustalenia. Jeżeli strony nie określiły wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw do jego ustalenia, poczytuje się w razie wątpliwości, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie (art. 628 § 1 k.c.).

Powód wskazywał swoje wynagrodzenie w wystawianych za zgodą pozwanego fakturach, na podstawie dokonywanych obmiarów powykonawczych. Wysokość wynagrodzenia wskazanego w fakturach nie była kwestionowana przez pozwanego. W przypadku faktur z tytułu naprawy nawierzchni i prac dodatkowych pozwany dokonywał gotówkowej

zapłaty, potwierdzając w dokumentach KP poszczególne części wynagrodzenia za konkretne prace, co może również świadczyć o wcześniejszym uzgodnieniu wynagrodzenia ryczałtowego.

Postępowanie dowodowe wykazało, że powód wystawiał faktury VAT dopiero po uzgodnieniu z pozwanym wysokości wynagrodzenia, czasu wystawienia faktury i sposobu rozliczenia. To pozwany decydował, kiedy powód może wystawić fakturę. Również faktura nr (...) z tytułu ułożenia kostki brukowej, czyli podstawowego przedmiotu umowy stron, została przez powoda wystawiona dopiero po uzyskaniu zgody pozwanego i uzgodnieniu wysokości wskazanego w niej wynagrodzenia powoda, wynikającego z uzgodnionych przez strony obmiarów robót. O tym, że faktura ta nie była sporna w momencie jej wystawienia świadczy osobisty podpis pozwanego uznający jej prawidłowość. Strony uzgodniły, że powód będzie mógł wystawić tę fakturę po pozytywnym odbiorze wykonanych przez niego prac przez pracowników Gminy. Ponadto powód złożył oświadczenie o uregulowaniu przez pozwanego wymienionych w oświadczeniu faktur w celu złożenia tego oświadczenia w Gminie, mylnie sugerującego rozliczenie pozwanego z podwykonawcą, co umożliwiałoby uzyskanie przez pozwanego wynagrodzenia od Gminy.

Pozwany zaakceptował rozliczenie powoda i jego wynagrodzenie objęte fakturą nr (...), a późniejsze jej kwestionowanie jest jedynie próbą uniknięcia zapłaty należnego powodowi wynagrodzenia.

Wysokość roszczenia zgłoszonego w pozwie powód udowodnił przedłożonym do pozwu dowodem w postaci faktury VAT, która została podpisana przez stronę pozwaną. Na gruncie przepisów o rachunkowości regułą pozostaje w stosunkach między przedsiębiorcami uprawdopodobnienie faktu dokonania czynności za pomocą pisma, w szczególności dowodów księgowych. Takim dowodem był również wystawiona przez powoda faktura VAT. Faktura stanowi dokument prywatny. Dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Przy czym wiarygodność i moc tego dowodu Sąd ocenia według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.). W tym kontekście roszczenie powoda jako udowodnione zaakceptowanym przez dłużnika rachunkiem było podstawą do wydania przez Sąd nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, zgodnie z art. 485 § 1 pkt 2 k.p.c.. Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie jest z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (art. 481 § 1 i 2 k.c.).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości przegrywającego pozwanego. Na koszty, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi złożyły się opłata sądowa w wysokości 906 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. z 2015, poz.1804 ze zm. wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Z uwagi na powyższe Sąd na podstawie art. 493 § 4 k.p.c. w całości utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 4 grudnia 2019r., sygn. akt V GNc 6090/19 i orzekł o zwrocie kosztów pełnomocnika powoda w postępowaniu po wniesieniu zarzutów, zgodnie z §2 pkt 6 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punktach 1 – 2 wyroku.

W punkcie 3 wyroku Sąd przyznał powodowi kwotę 2 076,38 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c., na którą złożyła się kwota 1 176,38 złotych tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kwota 900,00 złotych tytułem koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym.

W punkcie 4 wyroku Sąd na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 Nr 167 poz. 1398 z późniejszymi zmianami) nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu

Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 234,02 złotych tytułem pokrytych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów dojazdu świadka.

sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś